

Folyamatos a provokáció

Már az Erzsébet hídi történések óta egyértelmű, hogy az MSZP-nek arra a számára leküzdhetetlen fölényre, amivel a polgári oldal rendelkezik a saját táborának a fegyelmezett mozgósítása terén, egyetlen lehetséges válasza van: meg kell próbálni ezeket a méltóságteljes, higgadt megmozdulásokat az utcán éppen nem lévő többség számára valamiféle izgága, fasiszta, szélsőséges csürhe randalírozásaként beállítani. Ehhez elég egy – már bocsánat – hülye, mint például Söjtörön, aki persze nem biztos, hogy magától volt hülye, lehet, hogy mondták neki, miként is kell annak látszani. Tojást kell hajigálnia, amiből aztán a médiában grandiózus rendzavarás lett, a kormánypárti politikusok és a sajtójuk által sulykolt hazugságokkal jócskán felnagyítva – mondta a Demokratának Kövér László, a Fidesz–Magyar Polgári Szövetség Országos Választmányának elnöke.

– Hányadik költözést élte meg a Fideszben?

– Így hirtelen nem is tudnám megmondani. Először egy garázsban kezdtük, talán Deutsch Tamás testvérének a garázsában, aztán a Nagyvárad tér környékén egy bérelt lakásban folytattuk, majd a Molnár utcában. Ezek még az 1988 és 90 közötti költözködések voltak. Az 1990-es választási kampányt a Kosztolányi Dezső téren egy pinceirodában csináltuk végig. A választások után kerültünk a Lendvai utcai gyönyörű szép polgári villába. Bizonyos értelemben hadizsákmánynak tekintettük, mert korábban az Állami Egyházi Hivatal épülete volt, és éppen a Fidesz kezdeményezésére került a falára az az emléktábla, amely az egyháziildőzés áldozatainak állít emléket. Az első megemlékezés, koszorúzás az előtt történt, hogy a Fidesz megkapta volna az épületet, akkor még az Egyházi Hivatal dolgozott benne.

– Ez az új Szentkirályi utcai épület jól kifejezi a Fidesz évtizedes átalakulást is. Kiszélesedett szövetség, több emelet...

– Szükséges volt a változtatás, kinőtünk a Lendvai utcát.

– Új hely, régi szellem. Kövér László személye az utóbbi időben ismét előtérbe került a balliberális médiában az Erdélyben elmondott beszéde miatt, amelyben az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és a Székely Nemzeti Tanács autonómiatörekvését támogatva – itthoni értelmezés szerint – durva, harcias kijelentéseket tett. Az anyaországi polgárok jelentős többsége a Medgyessy-kormányának köszönhetően igen súlyos megélhetési gondokkal küszködik, sokan úgy vélik a Fidesznek talán itthon kellene harcolnia. Miért fontos az, hogy a Fidesz-MPSZ ilyen határozottan foglalkozzon az erdélyi magyarság sorsával, hogyan értelné meg az emberekkel ennek súlyát?

– Nem tudom, hogy minden emberrel meg kell-e ezt értenni, mert akiből eleve hiányzik a nemzeti érzés, azzal nem igazán lehet mit kezdeni. Ők nagy valószínűséggel nem értnek meg, talán nem is akarnák, hogy miért fontos az, hogy a saját nemzeti kultúránk tárgyi és szellemi emlékei által megjelölt szállásterület megmaradjon a magyarság által lakottként. Akinek nem facsarodik el a szíve, amikor – akár nem is a magyarok esetéről beszélve – egy erdélyi szász falun keresztül megy, ahol már alig-alig élnek azok közül – ők is jórészt idősebb, hatvan év feletti emberek –, akiknek az őseit ide telepítették be majd ezer éve, és a valaha gazdag kultúra leromlását, fizikai és erkölcsi pusztulását látva nem sírja el magát, annak az se lesz egyértelmű, hogy miért baj az egyáltalán, hogy példá-

ul Gyulafehérvárott, ahol mind a mai napig az erdélyi érsekség székel, ott szinte már alig lehet magyar szót hallani. Ha elvesztjük azokat a területeket, ahol az őseink létrehozták kultúránk alapját, amely 1000 éven keresztül fenntartotta ezt az országot és a nemzetet az európai civilizáció részeként, akkor mindenképpen szegényebbek leszünk. Csonkul lelki erejében, kultúrájában a magyar nemzet! Ez az a szellemi dimenzió, amit nem biztos, hogy mindenki ért, és nem biztos, hogy mindenki érez, mert valóban nincs meg mindenkiben az erre való fogadókészség. A másik része ennek a folyamatnak, mondhatni, materiális természetű. Azt gondoljuk, ahhoz, hogy a határon túli magyarságot, annak alkotóerejét, képességeit, szorgalmát a magyar nemzet vérkeringésébe bekapcsoljuk a lehető legoptimálisabb módon, ahhoz nem az kell, hogy bármilyen módon elősegítsük az Erdélyben élők Magyarországra települését. Sokkal fontosabb abban segíteni nekik, hogy a saját szülőföldjükön találják meg végleges boldogulásukat. A gyerekeiket ott, a szülőföldjükön neveljék fel, miközben esetleg ideiglenesen itt, Magyarországon területén munkát vállalva próbálnak meg jobb megélhetést teremteni családjuknak. Ehhez segítséget kell kapniuk az anyaországtól, ahol egyébként a népesedési probléma hamarosan a munkaerőpiacon is jelentkezni fog. Sajnos ma már mind Szabolcsban, mind Bács-Kiskun megyében szinte elképzelhetetlen a nagy mezőgazdasági munkák, a betakarítás időszaka a határon túli magyar, sok esetben illegálisan alkalmazott vendégmunkások nélkül; s jó néhány szakmában döntő részben már a határon túli magyar közösségek adják a hazai munkaerő jelentős részét. Más oldalról pedig a határon túli magyarok területek lehetséges piacként kínálkoznak a reményeink szerint tovább bővülő, terjeszkedő magyar gazdaság számára. Azért kell az autonómiát a lehető legerőteljesebben támogatnunk, mert az autonómia az egyetlen olyan lehetséges, európai értelemben véve is elfogadható és elfogadott szervezési forma, amellyel elérhető az, hogy az elszakított magyarság mint anyagi és szellemi, gazdasági és lelki, kulturális erőforrás a nemzet és az anyaország számára is fennmaradjon. Meggyőződésem szerint, amennyiben nem jöhet létre az erdélyi, a székely autonómia, történelmi léptékekkel mérve is nagyon rövid idő alatt eltűnik a magyar szó Erdélyből. Részben, mert tömegesen települnek át Magyarországra az aktív, tehetséges fiatalok, részben pedig azért, mert az elitjétől és gyermekeitől, unokáitól megfosztott közösség helyben maradó részei egyre gyorsabban asszimilálódnak, olvadnak be a románság körébe.

– **Május 1-jétől az Európai Unió tagjai leszünk. Ha az unió forgatókönyvét nézzük, akkor egy bizonyos időszak után Románia, Horvátország, majd később Szerbia is tagja**

lehet az egységes Európának. Ez nem teszi fölöslegessé az autonómiát, illetve úgy gondolják, hogy az EU terve olyan, amely szerint nincs értelme várni, és hogy ezek az országok valaha is bekerülnek az unióba?

– Megítélésem szerint nincs értelme várni az EU-s tervek beteljesedésére. Nem hiszem azt, hogy 2007-re a második bővítési kör meg fog történni. Sőt, az sem biztos, hogy a mi életünkben lesz még egy uniós bővítés. Ha annyira vesszük komolyan a mostanság elhangzó szép ígéreket, szavakat, mint amennyire – így utólag – komolyan lehetett venni azokat az ígéreket, amelyeket számunkra fogalmaztak meg a kilencvenes évek legelején, akkor nem kell túlzottan optimistának lennünk.

– **Antall József, ahogy mondani szokták, forog a sírjában, hogy nem 96-ra, hanem csak most jutottunk el az EU-tagsághoz, és most is milyen feltételekkel, a hátsó szobában megtérve, szabad prédának tekintve az országot...**

– Így bizony. Az elkövetkező húsz évben, folytatva azt a logikát, amit az EU eddig követett, nem valószínű, hogy Románia tagja lesz az EU-nak. Megjegyzem, nemzeti érdeklünk, hogy a szomszédos Románia, ahol mégiscsak másfél milliónál több magyar él, bekerüljön az unióba. Hiszen, akkor bizonyos értelemben de facto eltűnik a trianoni határ, ahogy az a Felvidék esetében is eltűnik majd a májusi csatlakozás után az anyaországi magyarok és a határon túl élők között. Az EU egyik fontos alapelve az emberek, az eszmék és a tőke szabad mozgása. Ez megkönnyítene az Erdélyben élők helyzetét, de ez távoli lehetőség, ha egyáltalán megvalósul. Ugyanakkor más szempontból is fontos a csatlakozásunk. Az Unió – a deklarációkkal ellentétben – ma még mindig inkább közös piacként, semmint valódi értékközösségként működik. Ennek kifejeződése az az ostoba és méltatlan vita is, amely az európai alkotmányról és ebben a kereszténység említéséről folyik. Mégis vannak olyan alapvető normák az EU-ban, akár a kisebbségek érzékeny területén, amelyeknek a betartására a tagállamoknak ügyelniük kell. Ilyen szempontból azt hiszem, hogy az a vonzerő, amit az EU Magyarországon keresztül Romániára gyakorol, növeli és elősegítheti az autonómia megteremtésének lehetőségeit.

– **Legutóbb a Vajdaságban a szerbiai választások is megmutatták, hogy a magyarok még a bajban sem képesek összefogni. Mennyire befolyásolják az autonómia-tervezéseket az RMDSZ enyhén szólva is más irányú elképzelései a magyarok sorsáról Erdélyben, illetve a román politikával kapcsolatban?**

– Szerintem minden népnek megvan a maga problémája az összefogás tekintetében. Találhatunk olyanokat is, akik ránk egyfajta példaként tekintenek ebből a szempontból. Egyébként ellenpélda is van az ön által

említettekre, hiszen Szlovákiában az MKP három pártból jött létre és vált egy viszonylag hatékony érdek-képviselői erővé. Mindenesetre többet értek el, mint az RMDSZ Romániában, például azzal is, hogy végre lesz szlovákiai állami magyar egyetem.

– **Ez magyarázható azzal is, hogy Szlovákia az EU tagja lesz...**

– Ez így nem igaz, hiszen a már elnyert EU-tagság miatt legyinthebítenék is a szlovákok, éppen arra hivatkozva, hogy már mindkét ország bent van az unióban, minnek külön egyetem a magyaroknak. Az sem elegendő érv, hogy az MKP jelenleg tagja a szlovák kormánykoalíciónak, mert az RMDSZ is kívülről támogatja a mostani román kormányzatot, míg az előzőnek tagja is volt. Erdélynél maradvá tehát úgy vélem, hogy az RMDSZ-nél a taktika és a stratégia összekeveredett, és ez lett az ottani politikai elit megosztó tényezője. Az váltotta ki a szakadás előtti állapotokat, hogy az RMDSZ vezetői a taktikát emelték stratégiává. Magyarán, a pillanatnyi, néhol praktikusnak tűnő, néhol csak kisszerű kompromisszumaikért cserébe már nemcsak hogy nem beszélnek, de nem is gondolkodnak távlatokban, stratégiában. Megengedem, és ezt nem szabad elvitatni sem nekünk, sem az RMDSZ belső ellenzékének, az autonómia-tervezés szószólóinak, hogy ez a fajta politizálás romániai mércével mérve igen komoly eredményeket mutathat fel, különösen ha a mércét a Ceausescu-éra utolsó periódusának szintjére helyezzük. Tény, hogy napjainkban sokkal jobb magyarnak lenni Erdélyben, mint annak idején volt. De ezzel szemben meg ott áll az elmúlt időknél az az iszonyatos fejleménye, hogy hivatalosan több mint 200 ezer magyar tűnt el Erdélyből. Persze valójában mindannyian tudjuk, hogy legalább a másfélszerese, vagyis 300 ezer magyar hagyta el a szülőföldjét és közülük sokan Magyarországra települtek, akár abban a formában is, hogy megtartották román állampolgárságukat, miáltal megjelentek a román népszámlálási statisztikákban. Mindez, ha figyelembe vesszük a már említett fiatal generáció mobilitását, vagyis hogy ők adják a nagyobb részét a szülőföldről eltávozóknak s azt, hogy ezeknek a fiatalbereknek a gyerekei már nem az erdélyi magyarság számát, erejét gyaarapítják majd, egy sőtét, de egyértelmű jövőt vetít elénk. Az előregedés, a fogyás egyre gyorsabbá válik, és ha ezt a folyamatot összevetjük az RMDSZ ténykedésével, akkor annak eredményeit nyugodtan idézőjelbe tehetjük, és elfogadhatjuk mint a román politika által tett lényegtelen kis engedmények sorozatát, mely nem a magyar nemzetstratégiát – a határokon átnyúló nemzeti újraegyesítést –, hanem a több mint százéves román nemzetstratégiát, Erdély teljes elrománosítását viszi végbe.

– **Meglehetősen érzékenyen reagáltak az autonómia-tervezéseket támogató beszédére a baloldalon...**

☛ – Nem érzékenynek nevezném ezeket az elmúlt időszakbeli megnyilvánulásokat, hanem a werberizmushoz méltóan aljasnak. A konkrét beszéd elhangzása után majdnem két héttel reagáltak rá először. Ez önmagában is megkérdőjelezi az őszinteségüket, mert nehezen hihető, hogy a magyar külügyminisztérium ingerpályája ilyen hosszú lenne.

– **Miért?**

– Bár nem gondolom Kovács Lászlóról azt, hogy megütné a minimális elvárásokat külügyminiszterként, de a külügyi apparátusról azért nem feltételezem, hogy ilyen mértékben gyenge volna, és jószerivel másfél hetes késéssel érkeznek el hozzájuk alapvető információk. Ugyanakkor szerettem csak Magyarországon fordulhat elő, hogy egy hivatalban lévő külügyminiszter, abban az esetben, ha bármilyen, akár félreértésből származó vita bontakozik ki egyes, netalán ellenzéki képviselők és egy másik ország politikusai között, ne a saját országának politikai mellé álljon, meg se próbálja csökkenteni a feszültséget, a történetek jóhiszemű értelmezésével. Ehhez képest most az ellenkezője történt, mert Kovács László és a román fél szemléletmódját jobban megértik egymást. Összevetve a két ország sajtóját, hovatovább úgy tűnik, hogy a botrányra nem is Bukarestnek, hanem Kovács Lászlóéknak volt, van szükségük. Nyilván nem függetlenül attól, hogy a szocialisták kormánya komoly bajban van, ha az ország valós állapotát nézzük, tehát minden eszközt felhasználnak arra, hogy erről a súlyos gazdasági és bizalmi válságról eltereljék a figyelmet.

– **Nem fél attól, hogy az erdélyi autonómia melletti kemény hangú megnyilvánulása – a 2002-es választások előtt a balliberális sajtó által az egyik beszédéből kiragadott kis részlethez, ahhoz a bizonyos kötél esetéhez hasonlóan – az EP-választásokon ismét téma lesz a szocialisták részéről?**

– Félni éppenséggel nem félek, de szinte biztos vagyok benne, hogy így fog történni. Júniusig persze még hosszú az idő, nagyon sok más is téma lehet a balliberális médiákban. Ugyanis, ha ez a fajta próbálkozás kifulladás, akkor keresnek majd valaki mást, akinek elferdíthetik a mondanivalóját, ügyet kreálhatnak, hogy elmondhassák hazugságaikat.

– **Most nem a 23 millió román munkavállalóval fenyegetnek majd, hanem azzal, hogy a Fidesz nacionalista, sovíniszta...**

– Valóban nem először fordul elő, hogy valós alapot nélkülöző állításokkal próbálják meg hiszterizálni, a Fidesz ellen uszítani a közvélemény egy részét – nem is teljesen sikertelenül. Nincs olyan aljasság, amire ez a baloldali nem lenne kapható, amit ne lenne képes végrehajtani a hatalomért. Erre fel kell készülni nekünk is, de a választóknak is.

– **Másik aktuális téma a Tilos Rádióban történt karácsonyi keresztényirtás. Az utá-**

na következő események nyomán a balliberális médiumok ismét nácizmussal, antiszemitizmussal vádolhatják a jobboldalt. Az eset kapcsán lezajlott tüntetésen elégettek egy izraeli zászlót. A történet innentől már nem arról szól, hogy mit mondott karácsonykor, állítólag részegen a műsorvezető, hanem arról, hogy Magyarországon dühög az antiszemitizmus. A jobboldal ismét beugrott egy provokációnak?

– Szerintem nem ugrott be senki és semmilyen provokációnak, hanem valóban provokáció történt, olyan, amelyre valakik felbuzdítottak valakit. Már az Erzsébet hídi történetek óta egyértelmű, hogy az MSZP-nek, arra a számára leközvetetetlen fölényre, amivel a polgári oldal rendelkezik a saját táborának a fegyelmezett mozgósítása terén, egyetlen lehetséges válasza van: meg kell próbálni ezeket a méltóságteljes, higgadt megmozdulásokat az utcán éppen nem lévő többség számára valamiféle izgága, fasiszta, szélsőséges csűrhe randalizásaként beállítani. Ehhez elég egy – már bocsánat – hülye, mint például Sajtörön, aki persze nem biztos, hogy magától volt hülye, lehet, hogy mondták neki, miként is kell annak látszani. Tojást kell hajigálnia, amiből aztán a médiában grandiózus rendezvény lett, a kormánypárti politikuskok és a sajtójuk által súlyos hazugságokkal jócskán felnagyítva. A Tilos Rádió esetében is elég néhány ember, akik a rendezvény lefolyása után érkeznek a helyszínre – szemtanúk állítása szerint a tömeg távozásakor, az árral szemben furakodtak be a rendezvényre – hogy ott megcselekedjék azt, ami után a baloldali média természetesen már nem a kiváltó okról beszél, hanem néhány hülyének vagy álhülyének a provokációjáról, amely megadja nekik a lehetőséget arra, hogy a jól bevált társasjáték, az elhatárolásdi meginduljon.

– **És rohamléptekkel eljussanak Orbán Viktorig. Bár most nem Orbán-Jugendről, hanem már tágabb értelemben Orbán seregéről beszéltek a Tilos Rádió előtt tüntetőkkel kapcsolatban. Tudott erről a tüntetésről Orbán Viktor, vagy ez csak egy polgári körös megmozdulás volt?**

– Tisztázzunk valamit. A polgári körök összefoglaló név egy mozgalmat jelöl, amely a maga mozgalmosságából fakadóan nem centralizáltan vezérelt, szigorú fegyvelm alatt működő párt, pláne nem hadsereg, ahogy azt a balliberális médiában aposztrófálták. Autonóm közösségekből, autonóm emberekből álló mozgalom, akik bizonyos értékrendet képviselnek. És még az sem biztos, hogy ennek a mozgalomnak minden tagja mondjuk a Fideszre fog szavazni. Ez egyáltalán nem garantált...

– **Ez érdekes, akkor nincs ebben valami megtévesztő?**

– Nem gondolom, hogy megtévesztő lenne. Ennek a mozgalomnak megvan a maga funkciója, és ennek egyik legfontosabb része az, hogy a politizáló társadalom, a politikai közös-

ség, ha jobban tetszik, a polgári Magyarország, a pártpolitikatól függetlenül is ki tudja magát fejteni. Az, hogy Orbán Viktor személyében – aki egyébként a Fidesz elnöke és a polgári tábor legelismertebb politikai személyisége – közös pont található, nem gondolom, hogy véletlen, de mindenképpen olyan adott-ság, amely hasznos a jobboldal számára. Ezt a tüntetést nem a Fidesz, nem Orbán Viktor és nem is az Orbán Viktor által vezetett Szövetség a Nemzetért Polgári Kör kezdeményezte. Tőlük függetlenül egy másik polgári kör volt a szervező. Bizony, azt sem mondhatom, hogy mindenki lelkes volt köreinkben ettől az ötlettől. Pontosan azért nem, mert szinte kitapintható, előrelátható volt, hogy ezen a rendezvényen provokáció történik. A fogadóirodák nem adták volna nagy tétre ezt az eshetőséget.

– **Ezen a tüntetésen elhangzott az egyik közismert jobboldali szereplő részéről a zéró tolerancia, aminek az kellene hogy legyen az egyik jellemzője, éppen a Tilos Rádió előtt történtek kapcsán is, hogy a békés tüntetők, még ha hazafelé tartottak is, azonnal megakadályozzák a zászlóégetést. Vagyis a polgári körösök fogták volna le a provokátorokat – függetlenül attól, hogy esetleg a jobboldalhoz tartozónak mondják magukat – és adják át őket a rendőröknek. Egyetért ezzel?**

– A zéró toleranciával egyébként egyetértek, abban a formában is, ahogya a kérdésében is benne van. A zéró toleranciát nemcsak az ellenünk irányuló agresszióval szemben, hanem a hátunk mögé bújó agresszióval szemben is alkalmazni kell. Az esetből a tanulság annyi, hogy ezentúl a rendezvények biztosítása tekintetében több figyelmet kell fordítani az efféle esetek kezelésére. De azért ne felejtjük el, mielőtt a történetekért a felelősséget a polgári körök nevében magunkra vennénk, hogy a rendezvény már befejeződött, amikor a provokáció történt. Elhangzott a mindenki menjen haza békével felszólítás, és a tömeg elindult. Innentől kezdve szerintem a rend fenntartása már a rendőrség dolga lett volna. Tehát, a „kinek használ” kérdésén túlmenően, az a körülmény is táplálja sokaknak a gyanúját, hogy miközben a rendőrség nagyon aktív és „hatékony” tud lenni bizonyos alkalmakkor, mondjuk Loppert Dániel esetében, ezenközben most tétlenül nézte a zászlóégetést.

– **Annál inkább fontos, hogy a polgári körök résen legyenek, mert olyan információk láttak napvilágot, hogy mindaddig a szervezők felelősek a történetekért, amíg a tömeg teljesen el nem hagyja a helyszínt...**

– Ilyet nem tűrhet el egy olyan politikai közösség, amelyik a nemzeti azonosság-tudatot, a nemzeti érzést, ha nem is mindenkifölött valónak, de nagyon fontos dolognak tartja. Nem hiszem, hogy megengedheti magának, hogy miközben a saját nemzeti szimbóluma iránti tiszteletet próbálja megkövetelni, és a saját érzésvilágával szembeni türelmet próbálja kikövetelni a Tilos Rádióban dolgozó

brigitkával szemben, azonközben eltűri azt, hogy az ő nevében bárki, bármilyen más nemzetnek a szimbólumaival, érzésvilágával szemben durva módon lépjen fel. Azt hiszem, hogy itt is le kell vonnunk a tanulságokat, miközben azt azért jegyezzük meg, hogy egyre többen vannak, akik már abban is kételkednek, hogy a Tilos Rádióban elhangzott és a keresztények kiirtására vonatkozó mondat, csupán egy részeg ember agyműködésének a „botlása” lett volna. Ha visszatekintünk az elmúlt hetekre, hónapokra, akkor azt látjuk, hogy folyamatos provokáció zajlik, folyamatos inzultusok érik a nemzeti, keresztény érzelmi, értékrendű, gondolkodású embereket és közösségeiket. Nemcsak annak kúpuhatására szolgálhatnak ezek az ügyek, hogy hol van a konzervatív oldal tőrésüközbe, hanem, hogy szándékosan olyan helyzeteket idézzenek elő, amelyekben a polgári oldalra kent rágalomok valóságos tények alapján látszólag igazolhatóvá váljanak. Képletesen szólva, alig várják, hogy visszaüssünk.

- Az említetteteket is figyelembe véve, milyen taktikával készülnek a közelgő EP-választásokra, illetve nem túl késő márciusban beindítani a Fidesz-MPSZ kampányát?

- Sajnos igaz az a régi bölcsesség, hogy a következő kampány ténylegesen a választás eredményének kihirdetése utáni napon kezdődik. Tudomásul kell ezt vennünk, még ha ez nincs is az ínyünkre, ha nem is az ízlésünk szerint való. Az MSZP-SZDSZ-koalíció belekényszerít bennünket ebbe a helyzetbe. Sajnos, teszem hozzá, mert inkább kormányoznának, mint hogy ellenünk kampányolnak folyamatosan. Egy a lényeg, a küzdelemben mindenképpen helyt kell állnunk.

- A sportmérkőzéseken a semleges drukerek általában a gyengébbnek szurkolnak. Tehát a választásokon a jobboldal nyer, rá fognak szavazni az eddigi semleges polgárok, hiszen az ellenzék ilyen értelemben sokkal gyengébb, nem képes, feltételezem, nem is akar a hatalmon lévő baloldal mind durvább és aljasabb stratégiájával élni...

- Ez a valóság, de a látszat korántsem a valósághoz igazodik. Elég csak az MSZP politikusainak a szövegeit, különösen az elmúlt napokban elhangzott beszédeiket jobban megfigyelni, elemezni, máris látjuk, hogy pont az ellenkezőjét mondják, mint amire utalt a kérdésében. Például Gyurcsány Ferenc zseniálisnak éppen nem mondható találmánya szerint a Fidesz árnyékállamot épít. Medgyessy Péter már lebolevistázott bennünket, nemcsak Magyarországon, hanem külföldi sajtóorgánumokban is, majd - micsoda véletlen! - néhány nappal az ominózus izraeli zászlóégetés előtt volt oly bátor azt mondani, hogy a Fidesz polgári Magyarországot ígért, és helyette a Medgyessy-kormány polgárháborús állapotokat örökölt az elődjétől. Mintegy már meg is előlegezte Medgyessy Péter, hogy mi is fog történni a Tilos Rádió elleni tüntetésen. Megint csak

megszólt a D-209-es, és nem hisszük el, hogy mindez a véletlen műve lenne... A látszat tehát, amit az MSZP szeretne kialakítani, az az, hogy a Fidesz folyamatosan ostrom alatt tartja a demokrácia intézményrendszerét, amelyet a demokratikus elkötelezettségükben megingathatatlan volt titkosrendőrök és pufajkások hősiesen védenek a kommunista nómenklatúra más egyszerű közkatónáinak élén. S ha már régebb óta működne tömegmédiá, akkor a déli harangszó Szulejmánt ünnepezné, mint a keresztény civilizáció nagy védelmezőjét.

- Ha már a D-209-est említette, nem gondoltak arra, hogy a Magyar Köztársaság kormányfője a szabadsága idején, amit az elmúlt másfél év alatt külföldön töltött, talán folytatta azt a munkát, amit még a hatvanas évek elején kezdett el?

- Amikor egy közéleti szereplő nyilvánvalóan nem őszinte, magyarán szólva hazudozik vagy titkolozik, akkor az emberek kitöltik a fantáziájukkal a hiányzó fehér foltokat az információkban. És akkor a súlyos betegség rendszeres kezelésének a szükségességétől kezdve, a Magyarországon kívüli találkahegyeken történő titkos operatív nyaralásokig sok ötlet felvetődik válaszként a megválaszolatlan kérdésekre. Tulajdonképpen minden számításba jöhet, és Medgyessy Péter ezen a helyzeten nem is tud változtatni, mert túlságosan romlott a múltja ahhoz, hogy komoly emberek neki még egyszer bármit is elhigyjenek ebben az országban.

- Úgy tűnik, az MSZP-t nem nagyon zavarja - pontosabban nagyon is zavarja, csak ezt nem mutathatják ki - a különutas kormányfő. Egyébként Medgyessy Péter iránít, vagy az MSZP vezetői?

- Egy dolog biztosan mondható: az MSZP nem irányítja az országot. Aztán az is kérdés, hogy irányítja-e bárki is. Attól tartok, hogy sok tekintetben egyfajta kormányosát és kapitányát vesztett hajóként sodródik Magyarország. A kormány nem ura a helyzetnek, mert - úgy tűnik - Medgyessy Péter nem ura saját magának. Vajon Medgyessyék mögött van-e valaki, akihez képest a kormányfőnek nem lehet önálló akarata? Ez az erő magyarországi-e vagy külföldön kell keresni? Ezek is olyan kérdések, amelyeket nyugodtan és joggal fel lehet és fel is kell tennünk a kormányfőnek. És itt igazandiból nem a múltjáról van szó, hanem arról a jelenről, amit kormányfőként produkál. Keveseknek jutna eszébe Medgyessy múltjával foglalkozni, ha nem azt látnák, hogy az országot módszeresen teszik tönkre, ha nem tapasztalnák, hogy elképesztő dolgok történnek a döntéshozatalban, amelyekről első látásra is nyilvánvaló, hogy nem Magyarország érdekeit szolgálják.

- Mi lehet a reménye, mibe kapaszkodhat meg a jobboldal mindezek ismeretében az EP-választásokon? Számít-e egyáltalán, hogy miként szerepel, valóban vízválasztó lesz a júniusi választás?

- Bár könnyebb lebecsülni, mint túlbecsülni az EP-választások jelentőségét, egyiket se tegyük. Ha eleve nem vesszük komolyan az EP-választást, akkor nagy a veszély, hogy el is veszítjük azt a - megengedem, nem ügydöntő - lehetőséget, amit egyébként az Európai Parlament rendelkezésünkre bocsát a magyar érdekek védelmében.

- A polgárok nem érzik át ennek a jelentőségét, mert 24 képviselő kimegy Brüsszelbe, mondják, de ettől ők még itthon maradnak és küzdhetnek a mindennapos gondjaikkal...

- Így van, de ismert a mondás, hogy aki a kicsit nem becsüli, az a nagyot nem érdemli. Aki nem ragadja meg szorosan az előtte álló lehetőségek egyikét, az nem érdemli meg, hogy a későbbiekben akár a lottó ötös az ölébe hulljon. Igenis komolyan kell venni ezt a választást, és erre próbáljuk rávenni a választókat is. Nem lesz könnyű dolog - ezzel egyetértek - legyen szó akár a Havanna lakótelepről, akár egy békési kis faluról, mert valóban nem olyan kézenfekvő az összefüggés a választás eredménye és a napi életviszonyok között, mint más választások esetében.

- Meglesz a szavazóhelyiségekben az odafigyelő ember?

- Azt hiszem, ezen már túl vagyunk. Szerintem nem ezen fog múlni a siker, hanem azon, hogy a választásokon részt vevők jelentős része az elmondottak ellenére sem az EP-mandátumokról szavaz, hanem Magyarország belső viszonyairól mond majd véleményt. Arról, hogy kiből bízunk inkább. A baloldali kormánykoalícióban, vagy a polgári ellenzékben, a Fideszben. Ennek a választásnak, mint egyébként mindenhol Európában, elsősorban mégiscsak belpolitikai jelentősége lesz. Ezért úgy vélem, a kampány is a belpolitikáról fog szólni, belpolitikai témák fogják uralni a közbeszédet, semmint a csatlakozásnak egyébként nagyon sok esetben súlyos, és nemegyszer a belpolitikára is komoly hatást gyakorló kérdései.

Bánhidai Károly

Lexikon

Kövér László jogász. Pápa, 1959. dec. 29. T.: ELTE JTK, 1979-86. É.: 1983-a szakkollégiumi mozg. aktív tagja, 1986. febr.-szept. az MSZMP KB Társad. Tud. Int. ifj. kut. csoportban tud. segédmunkatárs, 1984-88 a Bibó István Szakkollégium nevelőtanára, 1987-88 Soros-ösztöndíjas. 1984-a Századvég c. folyóirat szerk. tagja. 1998-2000 a polgári titkosszolgálatokat felügyelő tárca nélküli miniszter. 1988 a Fidesz alapító tagja, 1988-90, 1992-93 az orsz. választm. tagja. 1993- az elnökség tagja, 1994-2000 alelnök, 2000-2001 elnök, 1990- országgyűlési képviselő, 2004- a Fidesz-MPSZ orsz. választmány elnöke.